

men, som sagt, det saglige Moment har for mig været eneraadende. Naar der nu her stilles Ændringsforslag gaaende ud paa at forhøje Børnefradraget til 500 Kr., kunde man være tilbøjelig til at tro, at dette Forslag, da man ved saa positivt, som man ved det i dette Tilfælde, at det er uigennemførligt, og at det altsaa ikke kan faa nogen som helst saglig Betydning, maa have et Ærinde af anden Art. Dette overlader jeg imidlertid til det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen, som syntes at have et klart Blik for disse Forhold, selv at dømme om. Det nytter ikke, at man, som det ærede Medlem Fru Elna Munch og ogsaa nu det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen har gjort, vil hævde, at her slet ikke er Tale om at fastsætte et Børnefradrag paa 500 Kr., men at her kun er Tale om at stille Kommunalbestyrelserne frit med Hensyn til, om de vil gaa op til et saadant Børnefradrag. Det nytter ikke at anlægge denne Betragtning; jeg er i dette Spørgsmaal fuldkommen enig med den radikale Ordfører i Landstinget, Landstingsmand Brandes, som udtrykkelig og med Rette udtalte, at det hjælper ikke, man holder dette Børnefradrag paa de 500 Kr. op for Befolkningen, hvis det kun skal være en Skueret. Nej, faar man Børnefradraget paa de 500 Kr. fastslaaet gennem Lov, saa maa det ogsaa udnyttes. Deroverfor har jeg hævdet, at det er Frederiksberg finansielt i Stand til, København ikke, derfor glæder det mig, at dette saglige Hensyn i Virkeligheden ogsaa har vundet Tilslutning fra Socialdemokraternes Side, saaledes at man nu kan gaa med til at anbefale Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse.

Det ærede Medlem Fru Elna Munch beklagede sig over, at dette Lovforslag er kommet saa sent frem, at der slet ikke kan blive Tid til nogen saglig Behandling. Det ærede Medlem, der ogsaa er Medlem af Københavns Borgerrepræsentation, ved ganske nøje Besked med, hvorledes denne Sag ligger ogsaa i Relation til hele det københavnske Budgetforslag. Det er saa gennemskueligt, at der kan ikke være noget berettiget Krav om længere Tid til denne Sags Behandling end den, som er givet. For øvrigt maa jeg sige, at det undrer mig lidt, at denne Betragtning netop fremsættes fra dette ærede Medlems Side, thi skønt Landstinget afsluttede sin Behandling af denne Sag i forrige Uge, var det ærede Medlem, da Sagen var sat paa Dagsordenen til Behandling her i Tinget i Gaar, endnu ikke naaet saa vidt, at hun havde faaet skrevet det ene Tal, som hendes Ændringsforslag gik ud paa. (Fru Elna Munch: Jo). Ændringsforslaget

var i alt Fald ikke omdelt, og af den Grund gik Sagen ud af Dagsordenen. Jeg synes derfor, at det ærede Medlem egentlig skulde være den sidste til at beklage, at denne Sag er blevet forhalet. Jeg anbefaler paa ny Lovforslaget i Landstingets Affattelse til Vedtagelse her i dette høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen. }

Ændringsforslag af Elna Munch (se ovenfor)

forkastedes med 93 Stemmer mod 14.

Lovforslaget i sin Helhed sattes derefter til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 106 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjelpekasser.

(Første Behandling finder i Tidenden Sp. 4631).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af C. Jacobsen:

Til § 1.

1) I 3die Linie ændres „750 000 Kr.“ til: „3 Mill. Kr.“.

Af Mads Larsen:

Til § 1.

2) I 3die Linie ændres „750 000 Kr.“ til: „1 Mill. Kr.“.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

C. Jacobsen: Jeg skal uden mange Ord motivere det Ændringsforslag, der er stillet af mig paa mit Partis Vegne. Vi foreslaar, at Tallet 750 000 Kr. ændres til 3 Mill. Kr. Vi gør det, fordi vi føler os ganske overbevist om, at 750 000 Kr. vil være for